

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

X.évf. 1.szám

2021. április

NINCS FELTÁMADÁS? MI VAN A HITETLENSÉG MÖGÖTT?

„Ha pedig a Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nincs halottak feltámadása?” (1Kor 15, 12)

„Tamás, ne légy hitetlen, hanem hívő.” (Jn 20, 27)

Olvasandó: János 20, 24-29

Ezen a furesza, magányos ünnepen öröm az ürömben, hogy sokkal több időnk van Isten igéjére figyelni és afölött elmélkedni. Hadd szóljon most hozzánk, és nem úgy általában a világhoz, hadd kérdezze meg tőlünk, egyháztagoktól őszintén, hogy hiszünk-e a feltámadásban vagy nem.

Belkörü hitetlenkedés

Tamás Jézus kiválasztott tanítványa volt, mégsem hitt Mestere feltámadásában. A korinthusi gyülekezetben is akadtak nem kevesen, akik nem hittek igazán. A korinthusi hitetlenkedés lényege az volt, hogy ők készségesen hittek Jézus feltámadásában, de azt már tagadták, hogy az ember is feltámadhat. Ebből pedig az következik, hogy a feltámadás csupán Jézus magánakciója volt, vagyis csak magának szerzett dicsőséget, a feltámadás következményeiben mi nem részesülhetünk. Ma is

sokan vannak olyanok, akik hiszik az egyház tanítását, de végső sorsukat illetően bizonytalanok (vagyis mégsem hisznek).

Tamás szénája még ennél is rosszabbul állt. Ő Jézus feltámadását is tagadta. A nyugati történelmi egyházak zöme a feltámadáson nem a Bibliában megírt történetet érti, hanem erre csupán úgy gondol, mint valami lehetséges pozitív változás szimbólumára. E kétfajta hitetlenség valójában egy töről fakad, és ebben megmaradni életveszélyes „örök-életveszélyes”!

Pál figyelmezteti a hitetleneket, ha nem hisznek következetesen a feltámadásban, minden értelmetlen és hiábavaló, mert ez a kárhozatban maradás állapota.

Mi van a hitetlenség mögött?

Tamás és a korinthusiak hitetlensége zavarba ejtő, érdemes kutatnunk okait. Miért képes mindez elterjedni az egyház falai között? Mi van e mögött?

1. A negatív gondolkodás

Tamás komor, balsejtelmekre hajlamos természetű volt. Amikor egyszer Jézus közölte tanítványaival, hogy barátja, Lázár meghalt, de ő mégsem fordul vissza, akkor Tamás tökéletesen félreértve a helyzetet ezt mondta: menjünk el mi is, hogy meghaljunk veled! Lehúzó, negatív energiája miatt nem értette meg, hogy Jézus akkor nem meghalni akart, hanem Lázárt feltámasztani (Jn 11,16). Tamás első volt, aki számolt Jézus halálának lehetőségével, és utolsó volt, aki elhitte Jézus feltámadását, az élet győzelmét!

Gyakran ilyené formálja az embert a sikertelenség, a magány és a gyász. Jézus halálával az élet a mindennapok között is győzött.

2. Az öntelt gondolkodás

Tamás hajthatatlan, ő nem hisz a gyermekmesékben. Őt már megedzette az élet, csak abban hisz, amiről ő dönti el az igazságot. Nála mindennek alfája és ómegája a saját ítélőképessége. Nem enged tíz másik társa bizonyosságát sem. Mindez önteltségre vall. Értelmét Isten fölé helyezi. Szomorú jele ennek napjainkban a szakma által elfogadott és vizsgált vakcinák okoskodó elutasítása. Sokan vallják: a mérce én vagyok! A hit mindenben a lényegét ragadja meg. Nem az a csoda, hogy egy bizonyíthatatlan bizonyul igaznak, hanem az, amikor megértem, hogy a csoda nem önmagáért, hanem értem történt. Ezt a húsvéti hitet kell megragadnunk!

3. Az önmegvalósítás egészségtelen erőltetése

A korinthusiakra jellemző volt a versengés. Kinek van nagyobb, fontosabb lelki adománya. Ha erről a keresztyén mázat leszedjük, megkapjuk a póre alapkérdést: ki a nagyobb? A versengés hevében aktivizálódó adrenalin kilendít a csodákra rácsodálkozó alázatból!

4. A közös hitgyakorlat elhanyagolása

Tamás távol maradt a tanítványi közösségtől. Pont akkor, amikor a legnagyobb dolgok történtek (Jézus megjelenése). Szeretném idézni áldott emlékü Imre Ernő

szentesi lelkész ide vonatkozó sorait: „A keresztyén embernek Isten nem a magányt, hanem a gyülekezetet rendelte. Tamás jobban érezte magát egyedül. Zavarta a többiek magatartása, pedig neki éppen arra volt

szüksége, ami neki legkevésbé esett jól: a többiek hitére, lelkesedésére, örömére. Elvonult a saját keserűségével és hitetlenségével. Az embernek nem jó egyedül lenni. Mi, emberek a gyülekezetben, a közösségben egészítjük ki egymást, egymás természetét, hitét, meggyőződését, tudását. A gyülekezetben hamarabb gyógyulnak a sebek,

fájdalmak, hamarabb enyhül a gyász, mert olyanok vannak körülöttünk, akik vigasztalnak, erőt kínálnak, mert erőt, hitet és szeretetet kaptak. Kérdéseink is hamarabb megoldódnak, mert a keresztyén közösség keresi rájuk az igei megoldást. Imádságaink is erősebbek, mert mások együtt mondják azokat velünk. Tamás a tanítványok közösségében gyógyult ki kételkedéséből. Nem véletlen, hogy Jézus a közösségben jelent meg neki, és nem magányában kereste fel. A tanítványok egységes fellépése, egységes magatartása Tamásnak használt, Tamás megtérése pedig a tanítványok közösségét erősítette.”

Hordozó közösségre pedig azért is szükségünk van, mert a hit élő dolog, növekedhet és fogyhat. Itt élő hit élő hitre hat, szolgálva a tisztulást és a megerősödést. Várjuk nagyon a gyülekezeti élet újraindulását!

5. A csodahit hajszolása

Tamás megtanulta, hogy az igazi hit hallásból, és Isten szavának alázatos elfogadásából áll.

„*Boldogok, akik nem látnak, de mégis hisznek.*” Aki mindent látni akar, mindenben az élményszerű megtapasztalást várja, annak hite könnyen leereszt, amikor az élmények, különleges megtapasztalások elmaradnak. Az ének szavával zárom soraimat, és kívánok minden olvasónak sok áldást, lelki meggazdagodást Krisztus Urunk feltámadásának ünnepén!

„*Higgyünk mindörökké egyedül csak Ő benne, Őrizkedjünk büntől, ne távozzunk Ő tőle. Áldott az Ő neve örökké mennyekbe’, Ki már megkegyelmeze.*” (220. dicséret 7. verse)

Kiss László lelkipásztor

Idén lelkészt választunk

Ahogy sokan értesülhettünk róla, mivel hallgatjuk az istentiszteleteket, és a hirdetéseket, vezető lelkészünk 2021. június 1-jével nyugdíjba vonul. Ennek nyilván vannak szomorú aspektusai, hiszen ismerjük és szeretjük őt, megszoktuk jelenlétét, sokra tartjuk szolgálatát. Ugyanakkor az idő múlása és az avval járó folyamatok se a mi kezünkben vannak, hanem Isten kezében. A vezető lelkészi szolgálat az egy különleges, kiemelt hivatás annak minden áldásával. „*A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.*” (1Tim 5,17). De ugyanakkor egy olyan nehéz, többirányú megterheléssel járó munka is, amely nem végezhető korlátlan ideig. Ebben az egyház szabályai és gyakorlata is "védi" a lelkészt és a gyülekezetet.

Így tehát „közel az óra”, amikor új lelkész után kell néznünk. Örömteli mindenesetre, hogy Nagytiszteletű úr, kedves feleségével együtt velünk szeretne maradni, és ha szükség van rá, szeretne szolgálni is közöttünk, aminek azt hiszem mindannyian csak örülni tudunk.

Ahogy más gyülekezeti kérdésekben itt is az IGE, valamint az arra alapozó egyházjog mérvadó. A lelkészek státuszát, választásának rendjét a lelkészek szolgálatáról és jogállásáról szóló törvény részletesen és pontosan szabályozza. A választást ennek jegyében, ennek szellemében és annak megfelelően kell lebonyolítani.

Ennek megfelelően a lelkészek választásában kulcs szerepe van a presbitériumnak, amely döntést hoz arról, hogy nyílt pályázat, vagy meghívás alapján indítja el a folyamatot. A nyílt pályázat több oknál fogva nem szerencsés megoldás, és akkor használatos, ha nincs olyan jelölt a látókönyünkben, akivel számolhatunk. Mi azonban a meghívásos, vagy mondhatni zárt rendszer mellett döntöttünk, vagyis olyan lelkészekre fókuszálunk, akit már ismerünk, régóta figyelünk, és akit így kiszemelve hívunk meg. Az új lelkész jelölése a presbitérium joga, 2/3-os többséggel kell határozatot hozni, de ez csak a nyugdíjazást követően, vagyis a mi esetünkben június 1-jét követően történhet meg hivatalosan.

A lelkészválasztás a gyülekezet joga és kötelessége, de a presbitérium jelölése alapján. A lelkészválasztásra jó esetben nyáron sort kell keríteni, amennyiben megfelelő jelölt van. A presbitérium feladata, hogy legyen, hogy megtegye az első lépéseket, meghallgassa a jelöltet, jelölteket, megismerje a lelkészt aktuális környezetében, megismerkedjen családjával. Fontos az is, hogy a majdani jelölt számára lehetősége biztosítsunk a gyülekezetben végzett igehirdetési szolgálatra, hogy a gyülekezet is meg tudja ismerkedni a jelölttel.

A lelkészjelölt kiválasztásánál és többszöri meghallgatásánál és későbbi hivatalos jelölésénél is kiemelkedő jelentőségű feladat és elsődleges kötelesség, hogy a gyülekezet presbitériuma meggyőződjön arról, hogy a jelölt a törvényi minimumfeltételeken felül többek között, de elsősorban legalább három tekintetben megfeleljen: (1) Krisztus megtért gyermeke, hitben járó, az igét tisztán hirdető, az evangéliumot jól ismerő és rendszeresen tanulmányozó lelkész legyen. (2) Gyülekezetét mind lelki, mind anyagi vonatkozásokban felelősen, áldásosan vezető lelkész legyen. (3) Egészséges, igei elvárásoknak megfelelő családi környezetben élő, egynevelő, nem elvált, nem újráházasodott, feleségét szerető és megbecsülő, gyermekeit hitben és odafigyeléssel nevelő édesapa legyen. E tekintetben Pál Timóteushoz írt első levele irányadó: „*Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, szép feladatra vágyik. Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi; megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, tanításra alkalmas; nem részeges, nem erőszakos, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár; olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmisségben és teljes tisztességben neveli. Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni Isten egyházára? Ne újonnan megtért ember legyen, nehogy felfuvalkodva az ördöggel azonos ítélet alá essék. Szükséges, hogy a kívülállóknak is jó véleményük legyen róla, nehogy gyalázatba és az ördög csapdájába essék.*” (1Tim 3,1-7)

Az egyházközség elnöksége, illetve a presbitérium – tekintettel a lelkészválasztás minden tekintetben összetett, egyházjogilag lehatárolt és kommunikációs tekintetben is nagy körültekintést igénylő folyamatára – időben fogja tájékoztatni a gyülekezetet a lelkészválasztás mérőföldköveiről, valamint a végső lelkészjelölt személyéről.

Ugyan a végére maradt, de mégis a legfontosabb, hogy imádságban kell hordoznunk a lelkészválasztás kérdését, a leköszönő lelkészt és családját, az új lelkész személyét ismeretlenül és majd ismerten, a gyülekezet elöljáróit, valamint a gyülekezet tagjait. Imádkoznunk szükséges, hogy Isten adjon bölcsességet, türelmet, elfogadást és megértést szíveinkbe. Ilyenkor a presbitérium és a gyülekezet egysége, egységre törekvése a Krisztusban kiemelt jelentőségű, ezért is imádságos szívvel kell lenni. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.” (Fil 4, 6-7)

Borkó Tamás gondnok

Távkeresztyénség és tévtanok

A mostani járvány miatti bezártság nem előidézője, de kétségtelenül felerősítője azoknak a folyamatoknak, melyek a távkeresztyénség kialakulásához vezettek. Az elmúlt hónapokban sokakban fogalmazódott meg, hogy ha Isten tud szólni az internetre vagy a Facebookra kitett igehirdetésen keresztül is, akkor a lelki táplálkozásnak nem feltétele, hogy vasárnap felkészüljünk, kiöltözzünk és elmenjünk a templomba. Hát nem mindegy, hogy a hit igazságait hol hallgatjuk: otthon vagy a templomban? Nem mindegy, hogy Isten igéje a laptopomon vagy a szószéken szólal meg?

Nem, nem mindegy. Mégpedig azért, mert Jézus Krisztus, aki az egyházat és benne a mi gyülekezetünket megalkotta, fenntartja és táplálja, semmilyen távkeresztyénséget nem tervezett bele az egyházba. A távformák csak rendkívül indokolt esetben (mozgásképtelenség, kórházi ágyhoz kötöttség, távolság, stb.) és kizárólag az adott körülmények fennállása idejére képzelhetők el, egy perccel sem tovább. **A távkeresztyénség gyakorlásának formái az élő, lélegző gyülekezet életétől idegenek.**

Miért? Pál írja a korintusi gyülekezetnek: „Egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk.” (1Kor 12,13) Ez azt jelenti, hogy azok, akik már Isten gyermekei, egy testnek a tagjai. És a test tagjai számtalan

módon illeszkednek, kapcsolódnak össze. Hogyan kapcsolódnak össze? Buzdítják egymást, segítik egymást, hordozzák egymást imádságban, intik és figyelmeztetik egymást, megbocsátanak egymásnak, lelkigondozzák egymást, tanítják egymást, örülnek egymásnak, átölelik és megcsókolják egymást, és még sorolhatnánk. A gyülekezet tehát akkor él, ha tagjai találkoznak és a felsorolt módokon alkotnak egy közösséget, egy testet. **Őket Krisztus vonzza magához és egymáshoz.**

A gyülekezet tagjai azért is szenvednek és tartják keservesnek a bezártság idejét, mert tudják, hogy **az istentisztelet a legszebb és legmagasztosabb mintája annak a dicsőítésnek, amellyel az örökkévalóságban a mi mennyei Atyánkat fogjuk magasztalni.** Sokféle helyszíne és alkalma van és lehet Isten dicsőítésének az egyéni csendességtől a családi áhitatig. De ezek közül az istentisztelet az, amely a legnagyobb mértékben kiabrázolja azt a közösséget, amelyet az üdvözültek serege fog alkotni a végítélet után a mennyben. Ezért a hívó ember keresi a lehetőséget, hogy a Krisztus-test többi tagjával találkozzon és örüljenek egymásnak, és bizonyosságot tegyenek egymásnak az őket éltető Krisztusról.

A távkeresztyénség kialakulásának elsődleges oka **a gyülekezetről szóló tanítás nem-ismerete.** Sokan azt hiszik, hogy a gyülekezethez tartozás azt jelenti, hogy vasárnap felvesszük az ünneplő ruhánkat, beülünk a kocsiba, bevonulunk a terembe, meghallgatjuk a prédikációt, majd visszazállva autónkba hazamegyünk. Az ilyen keresztyén mitől élő, alkotó, lüktető része a Krisztus-testnek? Hogyan lehet úgy keresztyénnek lenni, hogy a köszönésen és az istentiszteletet követő beszélgetésen kívül semmilyen kapcsolat nem fűz a közösséghez?

A gyülekezet és a Krisztus-test félreértéséből származik **a fogyasztói keresztyénség** megjelenése is. A fogyasztói keresztyén nem Krisztus hívására megy templomba, nem Krisztus vonzza a gyülekezetbe, hanem az igehirdető, az „aranszajú prédikátor”. Nem egyszer fordult elő, hogy amikor egy pesti lelkész egy másik gyülekezetbe ment, korábbi gyülekezete nagy része vele tartott. Az is számos alkalommal fordul elő, hogy ha valakinek valami nem tetszik egy gyülekezet gyakorlatában, akkor keres egy másikat. Egyszer egyik barátom mondta: „Elmegyek ebbe és ebbe a gyülekezetbe és meghallgatom ezt és ezt a lelkészt, mert már szükségem van egy jó kis lelki dögönyözésre.” Ezek az esetek mind arra mutatnak, hogy sokan nem értik azt, hogy a gyülekezet vezetője, pásztorja, táplálója Jézus Krisztus. És a helyi gyülekezethez tartozásunk a Krisztushoz való hűségünkön alapszik. Nem hiába olvassuk a Zsidókhöz írt levélben: **„saját gyülekezetünket ne hagyjuk el!”** (Zsid 10,25)

A gyülekezethez tartozásunknak mindig jó lakmusza az első gyülekezet gyakorlata. Azt olvassuk az első gyülekezetről: **„Kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. (...) Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. (...) Mindennap állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban.”** (ApCsel 2,42-46) Hogyan lehet távkeresztyénként ilyen testvéri-lelki-közösségi életet élni?

Ezért tehát vizsgáljuk meg a gyülekezethez tartozásunkról vallott nézeteinket és kérjük Istent, tisztítson meg minden tévtanítástól ezzel kapcsolatban! És amikor majd nyílik a templomunk ajtaja, legyünk ott mindannyian, tudva, hogy lejárt a bezártság kényszerű ideje és eljött a testvéri viszontlátás örömeinek ideje.

Czibere Károly

Korunk Góliátja

Milyen a keresztény élet itt Európában? Kényelmes, nyugodt. Minden a megszokott mederben halad. Még akkor is, ha egy vírus miatt nem találkozhatunk személyesen, és meg kell küzdenünk a gyülekezeti élet online költözésével járó minden nehézséggel. Találkozhatunk (most éppen online), olvashatjuk a Bibliát, vizsgálhatjuk a lelkünket, hogy aprócska vagy éppen nagyobb bűnünket az Úr elé vigyük. Nyugodt hívó élet. De hol maradnak a kihívásaink? Mintha Jézus valami mást mondott volna, amikor a hívókra váró életről, a hívókra váró nehézségekről beszélt. Vannak-e kihívások, amiket a mienknek érzünk? Felelünk-e az ilyen kihívásokra?

Dávid élete is hasonló nyugalomban zajlott. Őrizte a család juhait. Ha kellett, megvédte a vadállatoktól. Dalokat írt, zenélt, Istent dicsőítette. Nyugodt élet, időnként egy-egy vadállattal, ami felkavarta az állóvizet. Egy nap azonban minden egy csapásra megváltozott. Amikor Sámuel az Úr útmutatása szerint Izráel királyává kente Dávidot, „akkor az Úr lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt.” (1Sám 16, 13). Látszólag

minden ment ugyanúgy tovább, de az Úr lelke már készítette Dávidot, tanította az Úr útjaira. És amikor találkozott a kihívással, arra azonnal válaszolt. Ő válaszolt. Izráel egész serege pedig hallgatott. Isten választott népe 40 napon át hallgatja, ahogy Góliát nevetségessé teszi, pocskondiázza, kigúnyolja őket. Hallgatják, és elborzadnak, hogy Izráel népét valaki így gúnyolja. De semmit nem mernek tenni ellene. Dávid csak egyetlen egyszer hallja Góliát magabiztos kihívását, és máris felfogja annak mélységét. „Mert ki ez a körülmételetlen filiszteus, hogy gyalázní meri az élő Isten seregét?” (1Sám 17, 26b). Itt nem Izráel népének hírnevét éri csorba! Isten mindenhatóságán tapos a hatalmas filiszteus. Dávid hallja Góliátot, és azonnal cselekszik. Az Úrba vetett tökéletes bizalommal indul a küzdelembe, mert tudja, hogy honnan jön az ő segítsége! Engedelmeskedik Isten akaratának, cselekszik és Isten dicsősége nyilvánvalóvá válik a filiszteus és az izraeli hadsereg előtt is. Hogyan lehetséges, hogy Izráel több ezer harcosa közül (élükön Saullal, aki maga is kimagasló termetű, erős, jó harcos volt) egy sem mert kiállni 40 napon át Góliát ellen, Dávid pedig egy percet sem vár? A hit, a rendíthetetlen hit, amely ki is mondatja vele: „Az Úr, aki megmentett engem az oroszlán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is.” (1Sám 17, 37).

De hogy jön ez ide? Ma már nincsenek Góliátok, hatalmas, erős vitézek, akiket le kellene győznünk?! Nincsenek ilyen kihívásaink! Első pillantásra tényleg úgy tűnik, a mi feladatunk kimerül abban, hogy saját lelkünket és énünket átengedjük az Úrnak, hogy ő olyanná formáljon bennünket, amilyennek eltervezett (ami azért nem kis feladat). Így volt ez Dáviddal is, aki átadta életét az Úrnak, és engedte, hogy formálja őt. Ezért látta meg ő Góliátban az Úr ellenségét, míg a többi izraeli csak a népen esett szégyen miatt aggódott és a saját életét féltette. Ha engedjük, hogy formáljon bennünket az Úr, vajon mi is észrevesszük Góliátot? Meghalljuk, valójában mit kiabál?

A napokban kétszer is szembesülnöm kellett azzal, hogy Góliát itt áll a kapuban és pocskondiázza Isten népét! Joggal kérdezhethetnénk, ki a mi Góliátunk? Munka közben éppen egy kisebb, családöt ábrázoló ikont kellett keresnem az interneten. Ahogy böngésztem a több száz ikon között eleinte sok képet találtam családkról édesapával, édesanyjával és egy, kettő vagy három gyerekkel. Aztán továbbgörgettem, és egészen más kombinációkra találtam. Két apuka – egy gyerek, két anyuka – egy gyerek. Góliát. Itt van. Lehet, hogy még nem ordít teli torokból, de szép csendesen suttog. Legalábbis ide még csak a suttogó hang hallatszik. De a vasárnap.hu portál *Ez már a végjáték – avagy mi folyik Amerikában* című cikke arra utal, hogy ez a Góliát van, ahol már ordít! A cikk szerint a 2019-ben a Szenátusban elbukott Egyenlőség Törvénynek most nagy esélye van arra, hogy a Szenátus is elfogadja, és az új – egyébként a mexikói tárgyalásán kereszténységét bizonyítandó egy rózsafüzért lobogtató – elnök alá is fogja azt írni. A törvény hatályba lépésével az amerikai jog többé nem fogja elismerni a férfiúi és női biológiai nemet, csak szexuális orientációkat és gender identitásokat ismer el és véd a jövőben. Ami pedig azt jelenti, hogy a keresztényen felekezettek is csak gender semlegesen hirdethetik Isten ígétét, amely azt tanítja, hogy férfivá és nővé teremtette az embert és egyetlen kombinációt ismer a házasság és család kérdésében. Akiben e hír hallatára nem kondul meg a vészharang, az alábecsüli Góliátot. Aki megint Isten kiválasztott népére támad. Isten népe ellen, és az Isten által alkotott rend ellen.

És mi mit teszünk? Méltatlankodunk, mint az izraeli hadsereg. Hogy mik vannak? Hogy történhet meg ez? De nincs új a nap alatt! Az Igéből kiderül, hogy ez a jelenség már a régebbi időkben is létezett: „Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk. Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek! Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg! Ha egy asszony bármiféle állathoz közeledik, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk.” – így szól Isten ígéje Mózes 3. könyve 20. fejezetében! A gonosz támadása hullámokban erősödik, és ugyanaz a bűn újra és újra megjelenik az emberiségben, és a végidőkhöz közeledve egyre inkább elhatalmasodik. Ránk tartozik ez egyáltalán? Lehet, hogy az Egyesült Államokban ilyen törvényt fogadnak el, de itthon még csak egy-egy felvonulással találkozik az ember, azzal is nagyon ritkán... Egyszerűbb meghúzni magunkat a tömegben és várni, hátha valaki majd kiáll helyettünk, és felveszi a harcot. Eltűrjük inkább, hogy gyalázzák a teremtés Urát.

De engedelmeskedhetünk is az Úrnak, élhetünk gyümölcstermő életet és „Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.” (Jn 15,8). Megdicsőíthetjük az Atyát, ha felelünk az Ő hívására! Mondhatnánk, hogy ez túl nagy falat! Bizony, Góliát is az volt. Egy óriás. Mi volt

hozzá képest Dávid? Mint egy porszem a csatatéren. Csakhogy Dávid nem volt egyedül, hanem a „*Seregek Urának, Izráel csapatai Istenének a nevében*” (1Sám 17,45) ment Góliát ellen. Minket sem hagy magunkra a mi Urunk! Megígérte, hogy mi is képesek leszünk olyan hatalmas dolgokra, amiket ő tett, amíg itt volt közöttünk. Sőt, még hatalmasabb dolgokra is képesek leszünk! Csak kérnünk kell: „*Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevében, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha valamit kértek tőlem az én nevében, megteszem.*” (Jn 14, 12-14). Kérnünk kell, és megadatik, hogy a cselekedeteinkkel mi is megdicsőíthessük Istent! Micsoda kiváltság ez! Hogy ebben is követhetjük Jézust! Az utolsó vacsorán, miután Júdás kiment, Jézus ezt mondta a többi tanítványnak: „*Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne*” (Jn 13,31). Hogy lehetséges ez? Hiszen még nem történt meg Jézus engesztelő áldozata, és ő már most azt mondja, hogy Ő maga és benne Isten megdicsőült? Valóban, az engesztelő áldozat még nem történt meg, de azzal, hogy Jézus elengedte Júdást, az áldozat bemutatása elkezdődött. Jézus engedelmisségével kezdődött, ami olyan nehéz volt, hogy a Gecsemáné-kertben halálos gyötrelmében vért verejtékezett! Ahogy Júdás távozott, Jézus elindult a Golgotára. Értünk. Értem. Érted. Vállalta a küzdelmet, hogy teljesítse az Atya akaratát, és bennünket megmenten. Dáviddal az Úr mindvégig ott volt a küzdelemben. Jézust azonban a mi bűneink miatt egy időre magára hagyta! „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*” (Mk 15,34) – kiáltja magányában a keresztfán! Hála Jézus magányának, nekünk már soha nem kell egyedül kiállnunk küzdeni! Ő örökké velünk lesz, véd, megerősít, oltalmaz bennünket!

Góliát ma is kiabál. Napról-napra egyre hangosabban! Tudunk-e engedelmeskedni az Úr hívásának, és engedelmes szívvel megküzdeni az Úr által nekünk szánt Góliátokkal? Ha bennünk él az Úr, akkor tudunk! Hitvalló idöket élünk. Vajon olyanok leszünk, mint a zsidó vezetők, akik „*közül is sokan hittek benne, mégsem vallották meg ezt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából; mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.*” (Jn 12,42)? Vagy olyanok, mint Dávid, aki az Úr dicsőségére cselekedve megküzdött az óriási kihívással? Jézus Krisztus, a mi Urunk már megmutatta, melyik utat válasszuk! Ő „*megalázta magát és engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig*” (Fil 2,8)!

Borkóné Fodor Krisztina

A BIBLIA A CSALÁDRÓL (rovat)

A Várunk 2020 pünkösdi számától kezdve külön rovatot szentel a családnak. Az a tapasztalat, hogy még a templomba járó keresztyének között is akadnak olyan elképzelések a házasságról és a családról, melyek ellentétben vannak Isten kinyilatkoztatásával. A rovatnak nem célja az ítékezés, de célja a Szentírásnak a felmutatása tükröként, amelybe mindenki beletekinthet. Fontos a bibliai igazságok kimondása, de fontos a lelkipozíció irgalom is azok felé, akik beletekinthetve a tükörbe öszinte bűnbánatra indulnak.

A gyermek hitben történő nevelése

Kinek a felelőssége a gyermek hitre nevelése?

A Várunknak a családról szóló rovatában korábban a válásról, az abortuszról és a homoszexualitásról szó, ebben a számban pedig a gyereknevelés rendkívül szerteágazó témájából a gyermek hitben történő neveléséről.

Sokszor találkozunk azzal, hogy egy szülő nem vagy alig foglalkozik gyermeke hitre nevelésével, azt ráhagyja a hittanórára, a gyülekezeti gyermekistentiszteletre. Bár az iskola és a gyülekezet is fontos színtere gyermekeink életének, a hitben nevelésért egyértelműen a szülők felelősek, elsősorban ők lesznek felelősségre vonva az utolsó napon, hogy mindent megtettek-e gyermekeik hitre jutása érdekében.

A szülőknek számos feladata van a gyermekekkel kapcsolatban: gondoskodni kell róluk, nevelni kell őket, de a legfontosabb feladat az, hogy Krisztushoz vezessék őket. A megtérés Isten ajándéka, de a szülők eszközei, munkatársai Istennek, hogy előkészítsék a gyermek szívét a megtérésre. A szülőknek azt is kell tudniuk, hogy gyermekük nem az ő tulajdonuk, hanem az őt megteremtő Istené, aki a szülőkre bízta a kis életet, hogy a gondviselés eszközei legyenek. És szintén Isten lesz az, akinek majd számot ad minden szülő arról, hogyan viselte gondját a rábízott gyermeknek és hogyan vezette hozzá vagy nem vezette hozzá a gyermeket.

Mózes 5. könyvében ezt olvassuk: „*Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!*” (5Móz 6,6-7) Ez az ige rávilágít, hogy a gyermek hitre nevelése a szülő hitre jutásánál kezdődik: az Isten iránt közömbös szülő nem tudja helyesen pásztornálni a rá bízott gyermeket. A nevelésnek része a szülő hiteles élete: ha a szülő szokásai, életvitelének ellentétben áll az igével, nehezen tudja meggyőzni a hitigazságokról saját gyermekét.

„*Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel.*” (Ef 6,4) Az apáknak, akik saját családjuk papjai kell hogy legyenek, felkészültnek kell lenniük, és tanítaniuk kell saját gyermekeiket a Biblia igazságaira, Isten parancsaira. A szülő nem legyinthet könnyelműen, hogy majd az egyházi iskolában, majd a hittanórán, majd a gyülekezeti alkalmakon, majd az ifiben hall eleget a gyermek Istenről.

Szoktál a gyermekeddel rendszeresen ígét olvasni, imádkozni, énekelni, az Isten dolgairól beszélgetni? Elhódot a gyülekezetbe? Úgy nevelt a gyermekedet, hogy az unokádat hitben nevelje?

Aki bővebben szeretne a kérdéstről olvasni, javasoljuk az Evangélikál Csoport nyilatkozatát:

<http://www.evangelikalcs csoport.hu/2019/10/31/evangelikal-nyilatkozat-az-abortuszrol-az-evangelikal-csoport-allasfoglalasa/>

presbiter

SAROK IFJAKNAK és MÉG IFJABBNAK

Most minden tevékenység, sok esetben hitünk gyakorlása is az online térbe szorult. A fiatalok sokkal jobban mozognak ebben a közegben, talán kevésbé bukdácsolnak, mint mi idősebbek. Hisszük, hogy talán a virtuális világ sem végtelenül rossz, hiszen látjuk, hogy az ige ebben a térben is tud szólni, építeni, talán segíthet dolgokat jobban megérteni, megélni. Készültünk ezért nektek gyerekek és ifjak egy hasznos APP-listával, ami segít nektek, hogy közel maradjatok, vagy közelebb kerüljete Istenhez. Persze felhívjuk a figyelmet, hogy a személyes találkozás, a játékos együttlét, a beszélgetés, a gyülekezeti élet nem helyettesíthető, csak kiegészíthető.

	BibOIka – Bibliaolvasó Kalauz a keresztyén körben népszerű alkalmazás kicsit ósdi, de tartalma kiváló, benne van természetesen az IGE, több fordításban és hangos Bibliával is. van benne bibliaolvasó kalauz. Tudjuk könyvjelzőzni, megosztani, keresőzni.
	Magyar Református Énekeskönyv több kiadást is tartalmaz, dizájnban kissé archaikus, de cím és sorszám alapján kereshetők az énekek, kottával együtt, istentisztelet alatt, vagy más alkalmakon is használható, ha nincs nálunk papír énekeskönyv.
	YouVersion Biblia egy bibliatanulmányozó alkalmazás, hétféle fordítással, letisztult, modern dizájnjal, magyar fordítással, és nagyon sok hasznos funkcióval, de követhetjük az e-mailes vagy Facebookos ismerőseink bibliatanulmányozó tevékenységét is. Sokféle bibliatanulmányozási segítő terv van benne, de lehet beállítani napi értesítőt is. Extra, hogy több, akár idegen nyelvű fordítás is összevethető.
	DicsDalok népszerű dicsőítő dalok szövegét és akkordjait egyaránt tartalmazza. A gyűjtemény öt énekeskönyv tartalmát teszi elérhetővé: Csillagpont 2013, KRISZ, KRISZ plusz, Református Énekeskönyv, Szent András Énekfűzet. Az énekek között lehet ABC-sorrendben böngészni, vagy a kereső segítségével konkrét éneket választani, a kedvencek funkcióval pedig a legjobbakat elmenteni.

A fenti ajánlókat is tartalmazó és további érdekes, főleg angol tudással jól kihasználható bibliaböngésző, elektronikus keresztyén könyveket tartalmazó, hangskönyv-olvasó applikációkat itt találsz

<https://www.teso.blog/2019/01/27/hasznos-app-ek-keresztyeneknek/>

Reviczky Gyula: Húsvét

Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen...
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen.

Házasságot kötött

február

Lukács Zoltán-Mészáros Vivien

„Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek.” (Jn 13, 34)

Nyugodjanak békében, emlékük legyen áldott

január-március

Kovács Dénes János, élt 61 évet
Váradi Lászlóné Horváth Malvin, élt 79 évet
Tóth István, élt 75 évet
Feller Zsuzsa, élt 54 évet
Mózsik András, élt 79 évet
Déló-Nagy Julianna, élt 90 évet
Kádár István, élt 70 évet
Steller Jánosné Molnár Erzsébet, élt 83 évet
Dr. Kovács Istvánné Polácska Etelka, élt 86 évet
Herzán Miklós, élt 63 évet
Zólyomi Sándor, élt 89 évet
Bánkuti Gáborné Bessenyei Gizella, élt 76 évet
Kiss Józsefné Borbély Piroska, élt 86 évet
Reményi István, élt 94 évet
Reményi Istvánné Mándi Erzsébet, élt 92 évet

„Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengéje.” (1Kor 15, 20)

Búcsú hűséges szolgatársunktól

„Add el minden vagyonedat, és kincsed lesz a mennyben.” Lukács ev. 18, 22

Súlyos veszteség érte közösségünket. Életének 76. esztendejében Bánkuti Gáborné, Gizike lelkét visszaadta teremtőjének. A vírussal folytatott küzdelemben alulmaradt. Személyében gyülekezetünk mindenki által szeretett pénztárosát és a takarító szolgálat

aktív vezetőjét veszítette el. Már szépen haladt előre a gyógyulásban, de a jó reményt hirtelen törte ketté a lopakodó kor. Gyülekezetünk oszlopos tagját veszítettük el. Csak reménykedni tudunk, hogy Isten ki fogja pótolni fájó hiányát. Elfogadjuk Urunk végzését, aki most zárta le Gizike hűségesen szolgáló életét. Az ő gazdagsága abban állt, hogy egyszerű, de tisztas szegénységéből tudott sokakat gazdagítani. Különös érzéke volt az elesettek, szegények gyámolítására, és az idősek gondozására. Végtelen hálát érzett Ura és Megváltó Krisztusa iránt, aki megszánta, és megváltó szeretetével megtalálta őt. Ebből a hálából fakadt minden tette, szava és sok-sok biztató mosoly. Igazán hiteles eszköze volt Isten gondviselő szeretetének. Ennél nem is vágyott többre, csak eszköz kívánt maradni Ura kezében, szeretett családjában, a gyülekezetben, a Baráti Körben és embertársai között. Hiánya is készlet a reménységre: „Mindenkor az Úrral leszünk, vigasztaljátok egymást ezekkel az igékkel.” (1 Thessz 4, 17-18)

Csak egy időre szakadtunk el tőle, s jó lesz majd újra együtt vele, és sokakkal, akik az Úrban hunytak el. Isten vigasztalja családját és szeretteit. Emléke legyen áldott, nyugodjon békével.

Túrmezei Erzsébet: Aki helyett a Krisztus vérezett

Emlékezem: Kemény bilincsbe verthen, bénultan ültem a hideg kövön. Sötétség, bűn és vád töltötte lelkem, ijesztő csend kietlen börtönöm.

Halál? Oly mindegy. Csak nagynéha lázadt valami bennem. Életvágynálán. S akkor... szerettem volna összetörni bünt és bilincset börtönöm falán...

Neki az ajtó rozsdamart vasának sámszonkarokkal! Ki a fényre! Ki, ahol szabad mezők ujjongva várnak, s ahol az élet szent magvát veti!

Néha. És máskor rémek. Megremegtem: a szívem kemény, hideg marok. Egy síron túli hang titkos hívása: „Jöjj! Jöjj! Barabbás!” – Nem! Nem akarok!

„Barabbás!” Hah, már nem a rém hívása. Ezer torokból tör ki: Ó elég! Ez a halál! Jön értem. Sírom ássa és nem kiálthatok felé: Ne még!

Most! Súlyos léptek... fegyver csörrenése... csikordul a zár... szoborra meredt minden tagom... egy érdes hang: „Barabbás, szabad lettél. Le a bilincseket.”

Először mint egy álom. De lehullnak mégis. Tántorgó lábaim előtt kitért kapu áll. Ott kinn vár az élet. Rám vár. Előre! Hadd köszöntsem őt!

Merre? Hová? Nagy céltalan örömmel rohantam, mígnem bőszt tömegbe vitt, zúgó tömegben torpant meg a lábam. Pilátust láttam, népem véneit...

s ott állt egy ember: nagy, szűrő tövissel megkoronázott, véres, tört alak. Vállán vörös palást, kezébe nádszál. Hogy le nem roskad annyi kín alatt!

Gyöngé, törékeny. Vad lelkeimmel érzem: szelíd, egészen más mint én vagyok. Arcán csend, nyugalom. Megtört szemében valami földöntúli fény ragyog.

Ki ez az ember? Megkövülten állok. Énrám tekint. Ki ő? Mit véthetett? Valaki szól: „A názareti Jézus. Őt feszítik meg Barabbás helyett”.

Oly hosszú út vezet a Golgotára... Én végigjártam. Két lázas szemem odatapadt vonagló alakjára, ott égett minden gyilkoló szegen.

„Ki az? Ki zörget?” – kérdik majd. „Barabbás, aki helyett a Krisztus vérezett”. S kitérnek akkor ujjongó örömmel a gyöngykaput fehér angyalkezek.

ÉN nem tudtam többé levenni róla. A szemek fénye... az a szent ajak... a hulló vér... Múltott a perc, az óra. Felejthetetlen percek és szavak.

A szívemen gigászi nagyra nőttek láttán kemény, hideg gránithegyek: Helyettem! Énhelyettem! Énhelyettem! Hogy én éljek, hogy én szabad legyek!

Mikor utolsó vonaglott a teste, mikor már minden elvégzetett, mentem alá a gyász hegyéről én is. – S ölbe vettem... egy síró gyermeket.

Megsimogattam... lázadó kezemmel, mely azelőtt csak gyilkolt és rabolt. S akkor tudtam meg, hogy Barabbás meghalt. Az ő testét fedi a sziklابل.

Már csak szeretni, simogatni vágytam, haladni csendesesen, mint Ő haladt, aki helyettem roskadt le a porba Golgota útján a kereszt alatt.

Helyettem! Énhelyettem! Énhelyettem! Ez a szó zengi át az életet. Napfény gyanánt ez tündökölt felettem, e ez nyitja meg a mennyet is nekem.

<https://www.youtube.com/watch?v=v1JpEYVZ9g0>

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Most a kevésen is hűnek kell lennünk, így is sok áldásban van részünk.

ISTENTISZTELETEINKET minden héten vasárnap 10 órakor tartjuk online (felvételtől), valamint 2020 decemberében ADVENTI NAPTÁRAT nyitottunk mindennapi lelkészi, presbiteri igei videóüzenetekkel, amelyeket a <http://www.refszemeretelep.hu/> honlapunkon és a gyülekezet <https://www.facebook.com/SzemeRefGyuli> facebook oldalán lehet nyomkövetni.

A hétközi alkalmak közül csak egyet tartunk: a **KERESZTKÉRDÉSEK** bibliórája péntekként, 18.30-20.00 között, kisebb csoportokban, online platformokon zajlik. Az online hozzáféréssel nem rendelkező testvérek számára 2020 szeptembere óta az istentisztelet teljes tartalmát leképező **LEÍRAT** készül, amelyet látogatói szolgálatunk tagjai hordanak ki hétről-hétre. Istennek legyen tehát dicsőség, hogy az **Ő** nyája nem marad IGE nélkül és köszönet ezért a szolgálattelvők népes táborának.

Templomunk a járvány harmadik hullámára továbbra is zárva, de ISTEN IGÉJE SZÓL!

Immár a világjárvány hazai harmadik hullámával küzd országunk. 2021. március elejétől további szigorításokra kényszerült a kormány a védekezési intézkedések új körével. Az átoltottság és a védettség foka még nem érte el a nyájimmunitáshoz szükséges mértéket. A Református Egyház Zsinati Elnöksége ezúttal teljes templombezárást rendelt el a helyzet javulásáig. Egyházközségünk már 2020. november 16-tól szünetelteti alkalmait, ami vonatkozik mind az istentiszteletekre, mind a hétközi igei alkalmakra egyaránt, így ez nem hozott változást az igehirdetések formájában, gyakoriságában. Továbbra sem tudjuk, meddig tart ez az állapot, de reménységgel vagyunk az iránt, hogy az meghozott intézkedéseknek és a várható oltási folyamat megindulásának köszönhetően 2021-ben minél előbb újra kinyithatunk.

Mi is tehetünk azért, hogy javuljon a járványügyi helyzet!

Arra kérjük a testvéreket, hogy vegyék komolyan a járványügyi szakemberek, orvosok ajánlásai alapján kialakított kormányzati intézkedéseket és éljünk az egyre szélesebb körben és egyre gyorsabb ütemben zajló oltakozás lehetőségével. Ezzel nem csak magunk, családtagjaink, barátaink, gyülekezeti tagjaink, hanem mindannyiunk életét védjük. Ugyanígy fegyelmezetten tartjuk be az elrendelt korlátozó intézkedéseket, hogy minél előbb visszatérhessen országunkban a normális kerékvágás.

„Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen!” (1Krn 16,11)

Ne féljünk, és ne lankadjunk, mert az Úr áll mellettünk és mögöttünk. Maradjunk hát meg és erősödjünk szolgálatainkban:

I. Az Ige hirdetésében, hallgatásában és megtartásában. „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17)

II. Az imádságban gyülekezetünkért, országunkért, világunkért. „Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jak 5,16)

III. Az erőtlenség hordozásában. „Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40)

IV. A jókedvű adakozásban. „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten” (2Kor 9,7)

Megújult RWA rendszerünk!

A Szemeretelepi Református Alapítvány és az alapítványt támogató áldozatos adakozók támogatásának köszönhetően a Smokeless Kft. megjavította a már hosszabb ideje hibás RWA rendszerünket. Az Alapítványtól erre a célra 850 ezer forint támogatást kapott az Egyházközség, amit hálással köszönünk.

Továbbra se feledkezzünk meg a jótékonykodásról

2020 decemberében bekapcsolódtunk a Magyar Református Szeretetszolgálat Szeretetdoboz elnevezésű akciójába. Az összegyűjtött mintegy 30, tartós élelmiszerekkel, tisztító és tisztálkodási szerekkel megtöltött dobozzal segítettük a rászoruló családok mindennapjait. **Most, húsvét előtt, közben és után is lehetőségünk van hasonló módon segíteni, akár egy doboz megtöltésével.**

ADÓNK 1+1 százaléka nagy segítség közegyházunknak és alapítványunknak

Ahogy korábban, úgy ebben az évben is felajánlhatjuk személyi jövedelemadónk (SZJA) 1-1 százalékát jó célok érdekében.

Támogassa egyrészt a Magyarországi Református Egyházat és annak pótolhatatlan igei, társadalmi, szociális és oktatási szolgálatát a Kárpátmedencében. Információ: <http://egyszeruenreformatus.hu/>

Ezen kívül, kérjük támogassa Alapítványunk immár két évtizedes eredményes közhasznú munkáját. Az Alapítvány segíti az Egyházközség határon túliak, rászoruló diákok, gyermekek, fogyatékkal élők, idősek között végzett diakóniai szolgálatát, valamint a gyülekezet infrastrukturális körülményeinek fejlesztését.

Információ: <http://alapitvany.refszemeretelep.hu/>

2021. év nagyhetének ONLINE gyülekezeti alkalmai

Dátum	Hely	Időpont	Téma
2021.03.29 – 04.01	H-Cs	18:00	Ünnepelőkészítő ISTENTISZTELETEK Nagyhéten
2021.04.02	P	18:00	NAGYPÉNTEKI ISTENTISZTELET
2021.04.04	V	10:00	HÚSVÉT 1. – Ünnepi úrvacsorás ISTENTISZTELET
2021.04.05	H	10:00	HÚSVÉT 2. – Ünnepi ISTENTISZTELET

Az istentiszteleteken a www.refszemeretelep.hu honlapunkon és a [SzemeRefGyuli](https://www.facebook.com/SzemeRefGyuli) facebook oldalunkon lehet részt venni.

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Cibere Károly, Gyenge Károly